

Sevgi Nöbetleri

– Nehir Derya · 17 Ekim 2017

Bu yalancı huzurun huzursuzluğu,
İlmek ilmek büyüyor içimde.
Sevgi adına,
Feda edilen ne varsa,
Gurur kuyularına atılıp,
Kayıplara karışıyor.
Bir avuç riyakârın elinde.

Düşlerim tufan olup üzerime yağarken,
Korkularım kasırga olup kalbimi sarsıyor.
Gecenin matemi,
Gözlerimin sancısıyla sarılırken,
Bertaraf edilemeyen yalnızlığımın,
Şafağı söküyor u/mutsuzluk haneme.

Hayal kırıklığım sevgi nöbetleri geçirirken,
Gün yüzüne çıkmamış,
Öfke küfesindeki cümlelerim.
Sevda hayrına,
Sessizlik yuvasına bağışlanıyor.
Kangren olmuş aşkıma kesip atmak isterken.
Pişmanlığın duygu selinde boğuluyor kararlılığım.

Bilmenizi isterim ki;
Vicdan yoksulu bir ruhun içinde,
Yaşatmıyorum insanlığımı.
Kaskatı da kesilmedi merhametim.
Sadece acının eşgaline bürünen benliğimi,
Yalnızlık mahkemesinde yargılayıp.
Her defasında haksızlığı tanık ettiler ömrüme,
Hükmü verilen cezam ise,
Mutluluktan süresiz uzaklaştırma oldu.

Aklımda cevapsız kalan suallerin işgali.
Yüreğime savaş ilan eden anıların isyanı.

Ne yana dönsem çehremi ayrılığın evhamı.
Hani uysam diyorum ben de şeytana,
Biat etsem diyorum kaderime,
Biliyorum ki;
Bu kez peşimden gecele,
Ömrüme faydası olmayacak,
Gönlüme hayrı dokunmayacak,
Bir Sevdanın ahı ...

Nehir Derya Gökkaya
16.10.2017